

No et perdís l'esdeveniment de la dècada!

fdi
World Dental Congress

ANÀLISI
El burn-out
i la salut dels professionals
sanitaris

ENTREVISTA
Dra. Núria Vallcorba
metge estomatòloga
i doctora en Odontologia

L'Assemblea
General del COEC
aprova un nou
codi deontològic

La Clínica Solidària
celebra el primer aniversari

Dra. Núria Vallcorba: “Encara ens toca treballar per fer entendre què és, realment, l’odontologia”

La Dra. Núria Vallcorba és metge estomatòloga i doctora en Odontologia per la Universitat Complutense de Madrid. Ha estat presidenta de la Societat Espanyola de Periodòncia (SEPA) de 2010 a 2013, presidenta de la Societat Catalana d’Odontologia de l’Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears i professora del Màster de Periodòncia de les facultats d’Odontologia de la Universitat Internacional de Catalunya i de la Universitat de València. Dirigeix la clínica Vallcorba.

La seva llarga i reeixida trajectòria professional ha estat reconeguda amb diversos guardons com la Medalla de Santa Apol·lònia del Col·legi d’Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya el 2009. L’any passat, va ser distingida amb dos importants reconeixements més: el Premio Santa Apolonia del Consejo General de Dentistas i el Premi Pro-odontologia de la Societat Catalana d’Odontologia. Com a colofó, fa uns mesos que ha ingressat com a acadèmica numerària a la Reial Acadèmia Europea de Doctors.

Després de més de dues dècades de professió, quina aportació li agradaria fer a la Reial Acadèmia Europea de Doctors?

Com a dentista, m’agradaria que el meu ingrés a la institució contribuís a posar l’odontologia al lloc que li pertoca i en millorés el coneixement i reconeixement com una branca essencial de les ciències de la salut. Crec que la Reial Acadèmia Europea de Doctors, en tant que associació integrada per professionals

una gran desconeguda i, en aquest sentit, no prou considerada.

“M’agradaria que el meu ingrés a la Reial Acadèmia Europea de Doctors contribuís a posar l’odontologia al lloc que li pertoca com una branca essencial de les ciències de la salut”

de diversos àmbits que treballa des d’una perspectiva interdisciplinària del coneixement, és un espai idoni per donar a conèixer la realitat d’una professió, la nostra, que encara és

Per tant, hi ha feina per fer...

Encara hi ha molt camí a recórrer per aconseguir que l’odontologia tingui el reconeixement que es mereix. Una part de la població té una idea molt mecanicista del que fem. Som percebuts com uns professionals que, essencialment, es dediquen a omplir forats a les boques dels pacients, ja sigui amb un empastament o bé amb un implant, en lloc de veure tota la dimensió de l’odontologia. O, encara pitjor, hi ha qui també ens veu com un col·lectiu que sobretot busca el benefici econòmic. Encara ens toca treballar per fer entendre què és, realment, l’odontologia.

El 2016 va ser un any important per a vostè, si tenim en compte que va

ser distingida amb dos importants guardons: el Premio Santa Apolonia del Consejo i el Premi Pro-odontologia de la Societat Catalana d'Odontologia. Com ho va viure a nivell personal i professional?

Com un gran honor i, per això, em sento molt agraïda. Però també amb una certa sorpresa. Sempre que he rebut un reconeixement d'aquest tipus penso que no he fet res d'extraordinari ni diferent del que fan molts companys que, per tant, també en serien mereixedors per la seva dedicació a l'odontologia i per la preocupació que tenen pel pacient. En el meu cas personal, entenc que pel fet d'haver treballat paral·lelament durant molts anys també a nivell associatiu, a l'hora de distingir un professional, el col·lectiu, generosament, hagi pensat en mi. I, repeteixo, els ho agraeixo molt. En especial al COEC, amb el seu president, el Dr. Antoni Gómez, al capdavant per haver-me proposat pel premi del Consejo.

Vostè també està en contacte permanent amb les noves generacions de professionals per la seva vinculació amb el món acadèmic. Quin consell donaria als joves odontòlegs?

El principal repte que tenen les noves generacions és centrar-se en allò que realment és important. A la professió, actualment, hi pesa molt la perspectiva de negoci. Es pensa més en el nombre d'implants col·locats o d'obturgacions realitzades que no pas en el benestar del pacient. És una realitat que afecta el desenvolupament del professional, com també ha passat amb els metges.

Malgrat aquest context difícil, cal posar sempre el benefici del pacient per davant del benefici de l'empresa. Pensar primer en el pacient, això és el més important.

“Procuro posar el pacient al centre. Cal tenir present que no estem tractant una malaltia en concret o de forma aïllada, sinó una persona de manera global, amb les seves característiques i circumstàncies”

Parlem de periodòncia, una disciplina que a vostè sempre li ha interessat especialment. De fet, va ser presidenta de la Societat Espanyola de Periodòncia (SEPA) i directora de la seva revista. Per què va decantar-se per la salut periodontal?

Quan vaig acabar estomatologia a la Complutense de Madrid, em volia seguir formant i la periodòncia, aleshores, es començava a impartir. L'especialitat casava molt bé amb els meus interessos relacionats amb la medicina i la petita cirurgia. Crec que aquest va ser un factor important, malgrat que sovint penso que el fet de tenir un bon professor que et faci atractiva una assignatura et predisposa cap a una especialitat. En canvi, haver-ne tingut un que no te l'hagi sabut explicar també pot fer que no et decantis per una altra.

Creu que la societat és prou conscient de la importància de la periodòncia a l'hora de tenir cura de la salut bucodental i, de fet, de la salut en general?

No, i només ho aconseguirem donant-la a conèixer més. El primer pas és identificar quins han de ser els prescriptors de salut periodontal a la societat. Pel que fa als infants, per fer-los agafar bons hà-

bits de salut bucodental i fer una bona prevenció de les malalties periodontals, hem d'anar a les escoles i, evidentment, parlar amb les mares. En el cas de les persones adultes, els metges, els farmacèutics i, naturalment, els odontòlegs han de tenir-hi un paper principal. Ja estem treballant en aquesta línia i, progressivament, es va entenent que s'ha de prestar atenció a la boca a l'hora de tenir cura de la salut general, però encara queda molta feina per fer.

Per acabar parlem de la part més essencial de la professió: l'atenció a la consulta i el contacte amb el pacient. Com li agrada ser amb els pacients de la Clínica Vallcorba?

Per mi, com a professional, el més important és tractar el pacient correctament. Posar-lo al centre. És a dir, tenir present que no estem tractant una malaltia en concret o de forma aïllada, sinó una persona de manera global, amb les seves característiques i circumstàncies. M'esforço perquè aquest principi regeixi totes les activitats que es fan a la consulta.